ECLI:LV:AT:2024:0606.19520493923.5.L
Lieta Nr. 19520493923, SKK-352/2024
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2024. gada 6. jūnijā

Senāts šādā sastāvā: senatores Sandra Kaija, Inguna Radzeviča, Inese Laura Zemīte,

iepazinies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Zemgales apgabaltiesas 2024. gada 18. aprīļa lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572. pantā un 573. panta pirmajā daļā minētajām prasībām.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Šī panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā lūdz atcelt Zemgales apgabaltiesas 2024. gada 18. aprīļa lēmumu daļā par sodu, norādot, ka apelācijas instances tiesa, nosakot sodu, nav ņēmusi vērā, ka viņš pirmstiesas kriminālprocesā ir sadarbojies ar procesa virzītājiem un savu vainīgumu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzinis.

Senāts konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ atkārtojis apelācijas sūdzības argumentus, kurus apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi un motivēti noraidījusi. Apelācijas instances tiesa konstatējusi, ka pirmās instances tiesa, nosakot apsūdzētajam sodu, ievērojusi Krimināllikuma 35. pantā definēto soda mērķi un 46. pantā norādītos soda noteikšanas vispārīgos principus, kā arī ņēmusi vērā, ka apsūdzētais atzinis savu vainīgumu un izmantojis Kriminālprocesa likuma 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar procesa virzītāju. Apelācijas instances tiesa nav konstatējusi citus apstākļus, kas varētu ietekmēt apsūdzētajam noteikto sodu.

Ievērojot minēto, Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzības argumenti faktiski pauž viņa neapmierinātību ar tiem secinājumiem, kādus izdarījusi apelācijas instances tiesa, izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus par sodu ietekmējošiem apstākļiem, un vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmo daļu.

Minētais ir pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmo daļu.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573. panta trešo un piekto daļu, 573.[1] panta pirmo daļu, Senāts

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

S. Kaija I. Radzeviča I. L. Zemīte